

© Copyright for Polish edition by Bartosz Goździeniak

Data: 3.03.2014

Tytuł: Past Simple

Autor: Bartosz Goździeniak

e-mail: bgozdzieniak@gmail.com

Darmowy artykuł, opublikowany na:

www.fluent.com.pl

Niniejszy artykuł może być kopiowany oraz dowolnie rozprowadzany tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Autora oraz pod warunkiem podania informacji o jego źródle. Jakikolwiek zmiany w zawartości artykułu są zabronione bez pisemnej zgody Autora. Odsprzedaż artykułu zabroniona.

Dystrybucja w internecie:

<http://www.fluent.com.pl/index.php/artykuly>

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

Past Simple

Czas gramatyczny Past Simple jest tym p i e r w s z y m , który poznają moi studenci, gdy uczą się mówić o czasie rzeczywistym przeszłym. Z tego też powodu warto opanować posługiwanie się nim do perfekcji. Jest to przydatne choćby dlatego, że gdy nie mamy pewności, jakiego czasu gramatycznego użyć, czas Past Simple jest tym n a j b e z p i e c z n i e j s z y m – po prostu generalnie zawsze mówi o przeszłości, a jego konstrukcja jest względnie prosta do opanowania.

Użycie

Zanim o konstrukcji, chciałbym dokładniej opisać jego użycie.

Czasu gramatycznego Past Simple używamy, wtedy, gdy **mówimy o czasie rzeczywistym przeszłym i wiemy, kiedy dana czynność się wydarzyła**. Niestety, język angielski splątał tu wielkiego figla i określenie dokładnego czasu zdarzenia jest bardzo umowne. Polacy rozumieją, że należy podać datę, dzień tygodnia, godzinę. Anglikom wystarczy określenie np. „na urodzinach u Patrycji”. Mimo, iż nie wiadomo dokładnie, kiedy Patrycja obchodziła rzeczony święto, jest to czas sprecyzowany, więc używamy czasu Past Simple. Poniżej podaję kolejne przykłady, które po angielsku miałyby tytułowy czas gramatyczny, choć czas czynności jest raczej, dla Polaków, nieokreślony:

1. *W szkole byłem buntownikiem.* (Kiedy byłeś w szkole?)
2. *Na urodzinach u Patrycji spotkałem Krzyśka.* (Kiedy były te urodziny?)
3. *Na moim ostatnim urlopie odwiedziłem Kraków.* (Kiedy miałeś urlop?)
4. *Gdy spotkałem Grześka, powiedziałem mu o nas.* (Kiedy spotkałeś Grześka?)

Mam nadzieję, że powyższe zdania wyraźnie prezentują różnice w myśleniu o określonym czasie czynności wykonywanej. Polacy mają troszkę pod górkę, ale proszę mi wierzyć, niewielka to górka, małe wzniesienie niemalże.

Past Simple i Present Perfect

Interesująco wygląda też użycie Past Simple i Present Perfect. Jak wiemy, drugi czas gramatyczny służy do mówienia o czynnościach przeszłych, gdy czas tej czynności jest albo nieznanym, albo nieistotnym. I tak, zaczniemy rozmowę od „I've eaten”, co znaczy tak naprawdę, że nie jesteśmy głodni. Niemniej jednak, żeby dowiedzieć się szczegółów tego posiłku, zapytamy w Past Simple, bo przecież wiemy już, kiedy czynność miała miejsce! Mianowicie, wtedy, gdy jadłem. Dlatego pytanie dodatkowe zabrzmia np. „What did you eat?” Zjawisko to najczęściej widoczne jest w wiadomościach radiowych i telewizyjnych. Proponuję posłuchać i pooglądać.

Konstrukcja

Przejdźmy do konstrukcji czasownika w czasie gramatycznym Past Simple.

Generalnie proponuję zapamiętać, że są trzy rodzaje czasowników, każdy z nich zachowuje się inaczej. Pierwszym z nich jest czasownik „być”, drugim czasownik modalny „can”, trzecim każdy inny czasownik. Oczywiście, w Past Simple będą to „was” i „were”, „could” oraz czasowniki regularne i nieregularne. Proszę przestudiować poniższe tabele wraz z komentarzami.

Czasownik was / were

<i>was / were</i>		
zdanie twierdzące		
liczba pojedyncza		liczba mnoga
I was.		We were.
You were.		You were.
He was.		They were.
She was.		
It was.		

<i>was / were</i>		
zdanie przeczące		
liczba pojedyncza		liczba mnoga
I wasn't.		We weren't.
You weren't.		You weren't.
He wasn't.		They weren't.
She wasn't.		
It wasn't.		

<i>was / were</i>	
zdanie pytające oraz krótkie odpowiedzi	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
Was I? Yes, I was. / No, I wasn't.	Were we? Yes, we were. / No, we weren't.
Were you? Yes, you were. / No, you weren't.	Were you? Yes, you were. / No, you weren't.
Was he? Yes, he was. / No, he wasn't.	Were they? Yes, they were. / No, they weren't.
Was she? Yes, she was. / No, she wasn't.	
Was it? Yes, it was. / No, it wasn't.	

Łatwo zauważyć, że czasownik „być” w czasie Past Simple, w formie „was” i „were” zachowuje się jak czasownik posiłkowy, czyli przy jego pomocy tworzymy zdania przeczące i pytające. Uczący się mają najczęściej kłopoty z zapamiętaniem, która forma czasownika przyporządkowana jest któremu wykonawcy czynności. Pamiętajmy więc, że „was” jest dla „I”, „he”, „she”, „it”, a „were” dla „we”, „you” (zarówno w liczbie pojedynczej, jak i mnogiej) oraz „they”.

Czasownik could

<i>could</i>	
zdanie twierdzące	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
I could swim.	We could swim.
You could swim.	You could swim.
He could swim.	They could swim.
She could swim..	
It could swim.	

<i>could</i>	
zdanie przeczące	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
I couldn't swim.	We couldn't swim.
You couldn't swim.	You couldn't swim.
He couldn't swim.	They couldn't swim.
She couldn't swim.	
It couldn't swim.	

<i>could</i>	
zdanie pytające oraz krótkie odpowiedzi	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
Could I swim? Yes, I could. / No, I couldn't.	Could we swim? Yes, we could. / No, we couldn't.
Could you swim? Yes, you could. / No, you couldn't.	Could you swim? Yes, you could. / No, you couldn't.
Could he swim? Yes, he could. / No, he couldn't.	Could they swim? Yes, they could. / No, they couldn't.
Could she swim? Yes, she could. / No, she couldn't.	
Could it swim? Yes, it could. / No, it couldn't.	

Jak widzimy, podobnie do czasownika „być”, czasownik „can” również jest czasownikiem posiłkowym, czyli wykorzystamy go do tworzenia zdań przeczących oraz pytających. Należy pamiętać, że czasownik modalny najczęściej używany jest z czasownikiem czynności wykonywanej, w przypadku moich przykładów, czasownikiem tym jest „swim”.

Czasowniki regularne i nieregularne

Podczas nauki języka angielskiego, pierwszym elementem, który kursanci powinni bardzo dobrze zapamiętać, jest kwestia czasowników regularnych i nieregularnych. Proszę zrozumieć, że dla rodowitych mieszkańców krajów angielskojęzycznych jest to bardzo naturalne rozróżnienie i trudno im wyobrazić sobie, że może być inaczej. Niemniej jednak, zawsze proponuję, że jeśli nie mamy pewności, czy dany czasownik jest z jednej bądź drugiej grupy, lepiej użyć go według zasad rządzących czasownikami regularnymi. Co prawda nie mówimy wtedy poprawnie gramatycznie,

ale nie ma trudności w komunikacji. Gdy próbujemy na siłę stworzyć czasownik nieregularny, często nic nie osiągamy, poza konsternacją rozmówcy.

Czasowniki regularne

Czasowniki regularne tworzone są przez proste **dodanie końcówki -e d do czasownika w formie podstawowej**, np. look → looked, work → worked. Oto przykłady zdań:

<i>work</i>		
zdanie twierdzące		
liczba pojedyncza		liczba mnoga
I worked.		We worked.
You worked.		You worked.
He worked.		They worked.
She worked.		
It worked.		

<i>work</i>		
zdanie przeczące		
liczba pojedyncza		liczba mnoga
I didn't work.		We didn't work.
You didn't work.		You didn't work.
He didn't work.		They didn't work.
She didn't work.		
It didn't work.		

<i>work</i>	
zdanie pytające i krótkie odpowiedzi	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
Did I work? Yes, I did. / No, I didn't.	Did we work? Yes, we did. / No, we didn't.
Did you work? Yes, you did. / No you didn't.	Did you work? Yes, you did. / No you didn't.
Did he work? Yes, he did. / No, he didn't.	Did they work? Yes, they did. / No, they didn't.
Did she work? Yes, she did. / No, she didn't.	
Did it work? Yes, it did. / No, it didn't.	

Proszę zwrócić uwagę, że w zdaniach przeczących i pytających czasownik „work” występuje w swojej formie podstawowej. Dzieje się tak dlatego, że użyliśmy czasownika posiłkowego „did” (czasownik posiłkowy, czyli taki, przy pomocy którego tworzymy przeczenia i pytania). Jest to szalenie istotna zasada: **„Jeśli jest „did”, czasownik w formie podstawowej.”** Zawsze.

Czasowniki nieregularne

Przejdźmy teraz do czasowników nieregularnych. Przykłady zdań przedstawię korzystając z czasownika „go”, który w czasie Past Simple przyjmuje formę „went”.

<i>go</i>	
zdanie twierdzące	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
I went.	We went.
You went.	You went.
He went.	They went.
She went.	
It went.	

<i>go</i>	
zdanie przeczące	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
I didn't go.	We didn't go.
You didn't go.	You didn't go.
He didn't go.	They didn't go.
She didn't go.	
It didn't go.	

<i>go</i>	
zdanie pytające i krótkie odpowiedzi	
liczba pojedyncza	liczba mnoga
Did I go? Yes, I did. / No, I didn't.	Did we go? Yes, we did. / No, we didn't.
Did you go? Yes, you did. / No you didn't.	Did you go? Yes, you did. / No you didn't.
Did he go? Yes, he did. / No, he didn't.	Did they go? Yes, they did. / No, they didn't.
Did she go? Yes, she did. / No, she didn't.	
Did it go? Yes, it did. / No, it didn't.	

Podobnie, jak z czasownikiem regularnym, gdy występuje słówko „did”, czasownik „go” wstawiamy w jego podstawowej formie. Widać zatem, że kwestia czasowników regularnych i nieregularnych zajmuje nas tylko i wyłącznie w przypadku zdań twierdzących.

Na zakończenie chciałbym podzielić się jedną uwagą. Fakt, iż artykuł ten jest długi wcale nie znaczy, że czas gramatyczny Past Simple jest trudny. Niech dowodem na to będą Amerykanie, którzy spośród wszystkich czasów gramatycznych dotyczących czasu rzeczywistego przeszłego, najczęściej wybierają właśnie ten, a powszechna opinia głosi, że ich angielszczyzna jest najłatwiejsza. Mam nadzieję, że udało mi się przekonać czytelników, iż nie taki diabeł straszny, jak go malują.